

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 10C/78/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8419203151
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Tomáš Saraka
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2021:8419203151.3

Uznesenie

Okresný súd Kežmarok v spore žalobcu : U. D., A.. XX.XX.XXXX, S. W. Q. XX, XXX XX W., proti žalovaným : X./ P. D., A.. XX.XX.XXXX, S. W. W.I. XX, XXX XX W., 2./ Slovenská republika, zastúpená Ministerstvom pôdohospodárstva a rozvoja vidieka SR, Dobrovičova 12, 812 66 Bratislava, dotknutý orgán žalovanej 2: Okresný úrad v Kežmarku, pozemkový a lesný odbor, Dr. Alexandra 61, Kežmarok, vo veci písomného podania žalobcu zo dňa 29.10.2019 označeného ako „žaloba na určenie vlastníckeho práva" v spojení s podaním žalobu zo dňa 26.11.2019 označeným ako „čiasťčné späťvzatie žaloby" a podaniami žalobcu zo dňa 03.10.2020, takto

rozhodol:

I. Podanie žalobcu zo dňa 29.10.2019 v spojení s podaniami žalobcu zo dňa 26.11.2019 a zo dňa 03.10.2020 v časti v ktorej sa žalobca domáha rozhodnutia (časť A ním navrhovaného výroku) „súd zrušuje listy vlastníctva č.XXXX, XXXX, XXXX Y. XXXX, Okres O., Obec: X. Q., Katastrálne územie X. Q. vydané Katastrom nehnuteľností Úradu geodézie, kartografie a katastra Slovenskej republiky. Súd určuje, že platný je list vlastníctva č.1328, Okres O., Obec: X. Q., Katastrálne územie X. Q., vydaný Katastrom nehnuteľností, Úradu Geodézie, kartografie a katastra Slovenskej republiky pre parcely registra „B.“, číslo:XXXX/X-XXXX m2 Orná pôda, XXXX/X-XXX m2 Orná pôda, XXXX- XXXX m2 Orná pôda, XXXX/X - XXXX m2 Trvalé trávne porasty, XXXX/X-XXXX m2 Trvalé trávne porasty, XXXX-XXXX m2 Orná pôda a XXXX - XXXXX m2 Lesné pozemky, vlastníkov : D. P., W. XX, W., X., T.S. A. XX.XX.XXXX, so spoluvlastníckym podielom X/X a D. U., Q. XX, W., X., T. A. XX.XX.XXXX, spoluvlastnícky podiel X/X“ o d m i e t a .

II. Podanie žalobcu zo dňa 29.10.2019 v spojení s podaniami žalobcu zo dňa 26.11.2019 a zo dňa 03.10.2020 v časti v ktorej sa žalobca domáha rozhodnutia „Súd určuje, že žalovaná Slovenská republika úkonom Okresného úradu v O., pozemkový a lesný odbor, T.. Y. XX, XXX XX O. prekročila svoju právomoc, keď zrušila spoluvlastníctvo U. D. a žalovanej P. D.“ o d m i e t a .

III. Podanie žalobcu zo dňa 29.10.2019 v spojení s podaniami žalobcu zo dňa 26.11.2019 a zo dňa 03.10.2020 v časti v ktorej sa žalobca domáha rozhodnutia „Slovenská republika, zastúpená Ministerstvom pôdohospodárstva a rozvoja vidieka SR, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku povinná žalobcovi odoslať list nasledovného znenia : Okresný úrad v O., pozemkový a lesný odbor, T.. Y. XX, XXX XX O. v rozpore so zákonom a pod zámkou vykonávania pozemkových úprav zrušil podielové spoluvlastníctvo k lesu o výmere XX.XXX m2 spoluvlastníkov U. D. Y. P.Á. D.. Za popísané prekročenie právomoci jej štátnym orgánom sa Slovenská republika U. D. ospravedlňuje. Slovenská republika je povinná uhradiť U. D. nemajetkovú ujmu spôsobenú prekročením právomoci svojho orgánu verejnej správy vo výške 10.000,-eur s úrokom 5 % ročne od 1.1.2018 až do splatenia. Ak žalovaná záväzok splatí v lehote dlhšej ako rok, sú úroky splatné koncom každého kalendárneho roka o d m i e t a .

IV. Podanie žalobcu zo dňa 29.10.2019 v spojení s podaniami žalobcu zo dňa 26.11.2019 a zo dňa 03.10.2020 v časti v ktorej sa žalobca domáha rozhodnutia (časť C ním navrhovaného výroku) Žalovaná P.H. D. je povinná žalobcovi uhradiť nájomné za ňou neoprávnene užívaný lesný pozemok v cene XX,XX €/ha ročne počnúc rokom XXXX, teda XX,XX€/ha x X,XXXXX ha = XXX,XX€/rok s úrokom 5 % ročne od X.X.XXXX až do splatenia. Ak žalovaná záväzok splatí v lehote dlhšej ako rok, sú úroky splatné koncom každého kalendárneho roka o d m i e t a .

V. Náhradu trov konania stranám sporu n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca dňa 04.11.2019 doručil tunajšiemu súdu podanie označené ako „Žaloba na určenie vlastníckeho práva“. Z obsahu podania žalobcu bolo zrejmé, že má ísť o podanie vo veci samej, žalobca ním zjavne mienil iniciovať súdne konanie, nebolo však zrejmé aké, či civilné sporové konanie, alebo súdny prieskum postupu správneho orgánu v rámci správneho súdnictva podľa zákona č.162/2015 Z.z. (Správny súdny poriadok). Podanie žalobcu bolo nezrozumiteľné a neurčité. Nebolo z neho zrejmé, aké právne následky má spôsobiť, nebola z neho zrejmá individualizácia veci, obsahovalo rozpor medzi skutkovými tvrdeniami (ktoré navyše boli len útržkovité a nesúrodé a týkali sa len časti podania, zvyšok odôvodnený nebol vôbec) a žalobným návrhom. Ani podania žalobcu zo dňa 26.11.2019 a zo dňa 22.06.2020 nedostatky tohto podania neodstránili, práve naopak, len viac ho znejasnili, keď žalobca každým podaním petit rôzne upravoval a dopĺňal bez akéhokoľvek bližšieho odôvodnenia, pričom vzhľadom na absolútne nedostatočné opísanie rozhodujúcich skutočností a absenciu zrozumiteľného žalobného návrhu nebolo zrejmé, čoho sa podanie (žaloba) žalobcu týka a čo sa ním sleduje. Žalobca navyše v podaní zo dňa 26.11.2019 uviedol, že „upravuje petit“, pričom doplnil výrok o časť C. ale zároveň nebolo z tejto „úpravy“ vôbec zrejmé, či stále navrhoval v časti A. eventuálny rozsudok tak ako to uvádzal v pôvodnom podaní zo dňa 29.10.2019 alebo či na tomto „eventuálnom“ výroku už netrvá.

2. Keďže podanie žalobcu bolo neúplné, neurčité a nezrozumiteľné, v súlade s ust. § 129 Civilného sporového poriadku súd uznesením zo dňa 16.09.2020, č.k.10C/78/2019-35 doručeným žalobcovi dňa 24.09.2020 žalobcu vyzval, aby v lehote 15 dní od doručenia tohto uznesenia opravil a doplnil toto svoje podanie tak, aby obsahovalo všetky zákonom stanovené náležitosti riadnej žaloby podľa § 127 ods.1 v spojení s § 132 Civilného sporového poriadku. V uvedenom uznesení súd uviedol v čom je podanie žalobcu neúplné, neurčité a nezrozumiteľné a ako treba opravu a doplnenie podania vykonať. V odôvodnení uznesenia súd podrobne uviedol a vysvetlil, prečo je to potrebné a prečo bez doplnenia podania nemožno v konaní pokračovať a poučil žalobcu, že v prípade ak uvedené podanie nebude v určenej lehote riadne doplnené, súd ho odmietne. Súd zároveň žalobcu poučil o možnostiach zastúpenia a právnej pomoci a spolu s uznesením doručil mu aj poučenie o procesných právach a povinnostiach strany sporu.

3. Na uvedené žalobca reagoval tak, že dňa 07.10.2020 doručil súdu podanie označené ako „Žaloba v konaní Okresného súdu Kežmarok č.k.10C/78/2019 na určenie vlastníckeho práva“ v ktorom uviedol, že svojou žalobou žiada súd o určenie neplatnosti každého úkonu, ktorým ho štát zbavil jeho väčšinového vlastníctva k lesnému pozemku podľa LV č.XXXX. Ďalej uviedol, že zároveň s ohľadom na § 3 písm.d) zák.č.514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci žiada i o určenie nesprávneho úradného postupu štátu a určenie náhrady spôsobenej škody (ujmy) podľa § 17 ods.3 cit.zák.

4. Spolu s uvedeným podaním žalobcu bolo súdu dňa 7.10.2020 doručené aj jeho podanie zo dňa 03.10.2020 označené ako „Stanovisko k uzneseniu“ v ktorom uviedol, že pokiaľ ide o jednotlivé body a povinnosti uložené mu v uznesení súdu zo dňa 16.09.2020, tak má za to, že povinnosti v zmysle bodu 1 a 2 tohto uznesenia splnil textom bodu II žaloby, požiadavku súdu na označenie aktuálnych údajov nehnuteľnosti označil za nezákonnú s tým, že neexistuje ani len možnosť dôvodiť aktuálnym stavom katastra, lebo bod B žaloby by tým musel žalobca samotným týmto dôvodením poprieť, keď PLO OÚ O. vytvoril parcelné čísla nanovo práve za tým účelom, aby svoju krádež jeho lesa zamaskoval čo možno najdôkladnejšie, preto je podľa neho nevyhnutné pôvodné parcelné čísla zistiť z pozemkovej knihy a až k nim potom preukáže žalovaná (alebo nepreukáže) svoje vlastníctvo postupom podľa § 132 ods.1 O.z. Takýto postup je podľa neho už dokazovaním (§ 10 ods.1 zák.č.162/1995 Z.z.) vykonaným súdom a tento postup je očividne odlišný od kvality spísania žaloby a preto nemá žiaden vplyv na žalobu. Žalobca opravil chybu pokiaľ ide o jeho dátum narodenia pričom k bodu 5 uznesenia súdu uviedol, že jeho žaloba nie je žalobou správnou, že pôvodne uplatnený eventuálny petit vzal späť a že celý platný petit žaloby je výlučne ten, ktorý je uplatnený podaním „Žaloba v konaní Okresného súdu Kežmarok č.k.10C/78/2019 na určenie vlastníckeho práva“ z 3.10.2020. K bodom 6 a 7 uznesenia súdu uviedol, že tieto sú splnené dôkazmi založenými v spise a textom petitu žaloby.

5. Vzhľadom na toto vyjadrenie žalobcu teda „platným“ petitom žaloby po späťvzátí eventuálneho petitu žaloby má byť v zmysle jeho podania zo dňa 03.10.2020 petít v znení :

A. Súd zrušuje listy vlastníctva č.XXXX, XXXX, XXXX Y. XXXX, Okres O., Obec: X. Q., Katastrálne územie X. Q. vydané Katastrom nehnuteľností Úradu geodézie, kartografie a katastra Slovenskej republiky. Súd určuje, že platný je list vlastníctva č.XXXX, Okres O., Obec: X. Q., Katastrálne územie X. Q., vydaný Katastrom nehnuteľností, Úradu Geodézie, kartografie a katastra Slovenskej republiky pre parcely registra „B.“, číslo:XXXX/X-XXXX m2 Orná pôda, XXXX/X-XXX m2 Orná pôda, XXXX- XXXX m2 Orná pôda, XXXX/X - XXXX m2 Trvalé trávne porasty, XXXX/X-XXXX m2 Trvalé trávne porasty, XXXX- XXXX m2 Orná pôda a XXXX - XXXXX m2 Lesné pozemky, vlastníkov : D. P., W. XX, W., X., dátum narodenia XX.XX.XXXX, so spoluvlastníckym podielom X/X a D. U., Q. XX, W., X., dátum narodenia XX.XX.XXXX, spoluvlastnícky podiel X/X.

B. Súd určuje, že žalovaná Slovenská republika úkonom Okresného úradu v O.P., pozemkový a lesný odbor, T. Y. XX, XXX XX O. prekročila svoju právomoc, keď zrušila spoluvlastníctvo U. D. a žalovanej P. D..

Slovenská republika, zastúpená Ministerstvom pôdohospodárstva a rozvoja vidieka SR, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku povinná žalobcovi odoslať list nasledovného znenia : Okresný úrad v O., pozemkový a lesný odbor, T. Y. XX, XXX XX O. v rozpore so zákonom a pod zámienkou vykonávania pozemkových úprav zrušil podielové spoluvlastníctvo k lesu o výmere XX.XXX m2 spoluvlastníkov U. D. Y. P. D.. Za popísané prekročenie právomoci jej štátnym orgánom sa Slovenská republika U. D. ospravedlňuje.

Slovenská republika je povinná uhradiť U. D. nemajetkovú ujmu spôsobenú prekročením právomoci svojho orgánu verejnej správy vo výške 10.000,-eur s úrokom 5 % ročne od 1.1.2018 až do splatenia. Ak žalovaná záväzok splatí v lehote dlhšej ako rok, sú úroky splatné koncom každého kalendárneho roka.

C. Žalovaná P. D. je povinná žalobcovi uhradiť nájomné za ňou neoprávnene užívaný lesný pozemok v cene XX,XX €/ha ročne počnúc rokom 2018, teda XX,XX€/ha x X,XXXXX ha = XXX,XX €/rok s úrokom 5 % ročne od 1.1.2018 až do splatenia. Ak žalovaná záväzok splatí v lehote dlhšej ako rok, sú úroky splatné koncom každého kalendárneho roka.“

6. Podľa § 129 ods. 3 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) ak sa v lehote určenej súdom podanie nedoplní alebo neopraví, súd podanie odmietne; to neplatí, ak pre uvedená nedostatok možno v konaní pokračovať.

7. Podľa § 129 ods. 4 Civilného sporového poriadku ak sa podanie opraví alebo doplní v celom rozsahu v súlade s výzvou podľa odseku 1 najneskôr do uplynutia lehoty na podanie odvolania proti uzneseniu o odmietnutí podania, o odvolaní proti tomuto uzneseniu môže rozhodnúť súd, ktorý ho vydal.

8. Z obsahu podania žalobcu možno s určitosťou vyvodiť len to, že jeho vôľou bolo podať žalobu, a to vo vzťahu k viacerým osobám (žalovaná fyzická osoba v 1. rade a žalovaný štát- Slovenská republika zastúpená žalobcom označeným orgánom v 2. rade) a viacerým nárokom (povinnosti, ktoré navrhuje uložiť v časti B. petitu žaloby smerujú len voči žalovanej v 2. rade, povinnosť v zmysle časti C petitu smeruje len voči žalovanej v 1.rade). Koho z označených žalovaných strán sporu sa má týkať navrhovaný výrok v časti A. petitu žaloby, kto z nich má byť pasívne vecne legitimovaným vo vzťahu k takému výroku, to z podaní žalobcu absolútne nie je zrejmé a žalobca výslovne uviedol, že správny orgán (E. E. O.) „nemá v konaní podľa tejto žaloby žiadnu právomoc a nie je účastníkom konania“.

9. Jedná sa teda o podanie, ktoré ak by bolo úplné, bolo by žalobou do ktorej žalobca spojil viaceré veci (nároky) voči viacerým osobám a tak v prípade úplnosti žaloby nasledovala by nevyhnutná úvaha súdu o tom, či sú alebo nie sú splnené podmienky na ich spoločné prejednanie a či niektorú zo spojených vecí je alebo nie je potrebné vylúčiť na samostatné konanie (§ 166 CSP). Preto aj pri posúdení, či po doplnení podania žalobcom sú splnené zákonné náležitosti podania vo veci samej a posúdení otázky, či možno alebo nemožno v konaní o podaní (alebo aspoň jeho časti) pokračovať (§ 129 ods.3 CSP) súd musel skúmať a skúmal uvedené náležitosti vo vzťahu k jednotlivým častiam podania a žalobcom navrhovaným výrokom samostatne a samostatne o nich aj rozhodol, čo potrebné bolo okrem iného

aj za účelom možnosti riadneho, samostatného odvolacieho prieskumu vo vzťahu k jednotlivým, do spoločného konania žalobcom spojeným podaniam a nárokom.

10. Súd má za to, že ani po oprave podania a „stanovisku“ žalobcu zo dňa 03.10.2020 nie je možné v konaní o jeho podaní pokračovať, a to ani v časti. Podanie žalobcu doručené súdu v predloženej podobe ani po doplnení neobsahuje aspoň základné odôvodnenie korešpondujúce s určitým a vykonateľným petitom tak, aby bolo zrejmé, čo presne ním žalobca sleduje, teda nespĺňa podstatné zákonom predpísané náležitosti ustanovené v 127 ods.1 a § 132 ods.1 a 2 CSP. Z hľadiska obsahu z podania žalobcu s istotou možno vydedukovať iba to, že toto je vyjadrením nespokojnosti žalobcu s postupom Okresného úradu v O., pozemkového a lesného odboru, ktorý podľa žalobcu prekročil svoju právomoc. K podporeniu tohto názoru však chýba akákoľvek ďalšia jasná argumentácia. Podanie ako celok pôsobí zmätočne, nezrozumiteľne a neurčito, vytvára priestor pre dohady a dedukcie namiesto toho, aby z neho bolo jasne a nepochybne zrejmé, čo a na základe čoho sa ním žiada, čo znamená, že nemožno ho akceptovať ako riadnu žalobu spôsobilú meritorneho prejednaní.

11. Civilné súdne konanie sporové je dôsledne ovládané tzv. prejednacím princípom. Strany nesú zodpovednosť za vedenie a výsledok sporu v tom zmysle, že sú povinné substancovať svoje skutkové tvrdenia, pričom ďalšou charakteristickou zásadou civilného sporového konania je koncentračný princíp, čo znamená, že určité úkony strán musia byť koncentrované do určitého procesného štádia pod hrozbou procesnej preklúzie, teda nemožnosti dané procesné právo uplatniť neskôr. Z ustanovenia § 167 ods.1 CSP (Ak súd neodmietol žalobu podľa § 129..., doručí žalobu) pritom jasne vyplýva, že v sporovom kontradiktórnom konaní súd musí trvať na tom, aby všetky základné nevyhnutné náležitosti riadnej žaloby boli bezpodmienečne splnené skôr, ako ju doručí žalovanému. Neskoršie konanie (procesné štádium) v podobe možnosti uvádzania ďalších skutočností a označovania ďalších dôkazov žalobcom (v rámci postupu podľa § 167 ods.3 CSP či priamo na pojednávaní podľa § 181 ods.1 a 4 CSP) už nemá a nesmie slúžiť na odstraňovanie zrejmých, závažných procesných väd žaloby, ale len na obhájenie jej vecnej dôvodnosti a opodstatnenosti. V danom štádiu sa už ďalšími tvrdeniami žalobcu nemajú odstraňovať vady žaloby v tom zmysle, aby súd a žalovaná strana až vtedy zisťovali, čo a prečo vlastne žalobca žiada, ale má sa už len žalobcom uniesť (alebo neuniesť) bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno vo vzťahu k nároku, ktorý bol (bezpodmienečne musí byť) vymedzený, riadne individualizovaný a odôvodnený už v žalobe. „Žalobca je povinný v žalobe svoj žalobný nárok riadne špecifikovať, individualizovať a konkretizovať. Predmet civilného sporu zásadne neurčuje súd, ale žalobca ako tzv. „dominus litis“ (Citované z Veľký komentár k Civilnému sporovému poriadku-Števček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C.H.Beck, 2016, 478 s). Platí totiž dispozičný princíp, súd je viazaný žalobou, preto nesmie priznať žalobcovi niečo iné ako požaduje, ale ani priznať mu síce požadované plnenie, avšak z iného skutkového základu (z iného skutku) než ktorý bol predmetom konania (Najvyšší súd ČR sp.zn. 33Cdo 3311/2009).

12. Neunesenie bremena tvrdenia ako dôvod pre zamietnutie žaloby je potrebné odlišovať od nedostatočného opísania rozhodujúcich skutočností neumožňujúceho určiť, čo vlastne má byť jej predmetom, o čom a na základe čoho má súd rozhodnúť, ktoré je dôvodom pre odmietnutie žaloby. Je nutné odlišovať tzv. základné skutočnosti (skutočnosti slúžiace k individualizácii, nezameniteľnosti nároku, pri ich nedostatku je namieste postupovať podľa § 129 CSP) a skutočnosti, ktoré sú pre rozhodnutie určujúce (nie sú nutné k identifikácii nároku, ich výsledok ale ovplyvňuje výsledok sporu, pri ich absencii neprichádza do úvahy odmietnutie, ale naopak zamietnutie žaloby). Predmetom konania je nielen žalobný nárok, ale aj jeho skutkové zdôvodnenie, z ktorého by mal žalobný nárok vyplývať. Preto na to, aby išlo o riadnu žalobu spôsobilú na meritorne prejednanie musí táto obsahovať tak petit, ako aj jeho skutkové odôvodnenie v rozsahu dostatočnom na to, aby bolo možné aktuálne či v budúcnosti napr. posúdiť existenciu či neexistenciu prekážok konania (či nejde o prekážku veci začatej alebo rozsúdenej, keďže len zo samotného petitu žaloby je nemožné určiť, či ide o ten istý, totožný skutok). Aj na to, aby súd po podaní žaloby vedel posúdiť, či ide o podstatnú zmenu alebo doplnenie rozhodujúcich skutočností, a teda o zmenu žaloby podľa § 140 ods.2 CSP je logicky nevyhnutné, aby rozhodujúce skutočnosti boli už v žalobe dostatočne uvedené ako jej riadna náležitosť na ktorej preto treba bezpodmienečne trvať a toto je nevyhnutné aj preto, aby žalovaný mohol napríklad riadne realizovať svoje právo poprieť, či nepoprieť skutkové tvrdenia žalobcu (§ 151 CSP). Účelom riadneho opísania rozhodujúcich skutočností už v žalobe je nepochybne aj to, aby tieto nemohli byť žalobcami až následne účelovo menené a prispôbované vyjadreniam žalovaného. Zákon

v tejto súvislosti výslovne a jasne hovorí o pravdivom a úplnom opísaní rozhodujúcich skutočností, ktoré nemožno nahradiť odkazom na označené dôkazy (§ 132 ods.1 a 2 CSP).

13. Prvoradou úlohou všeobecných súdov a zmyslom civilného súdneho konania je nachádzanie (hľadanie) hmotného práva a spravodlivé riešenie sporov medzi stranami. S touto požiadavkou sa žalobca obracia na súd s návrhom na začatie konania (žalobou), a to isté očakáva a má na to právo aj strana žalovaná, ktorá požíva rovnaké ústavné právo na súdnu ochranu ako žalobca. Proces skúmania náležitostí žaloby a odstraňovanie jej väd preto musí byť na jednej strane veľmi dôsledný, ale zároveň citlivý, nesmie byť prepriato formalistický, aby neobmedzoval základné právo žalobcu na súdnu ochranu (viď napr. nálezy Ústavného súdu SR sp.zn. IV.ÚS 1/2002 a I. ÚS 139/2002). Nesmie byť ale ani preferenčný, porušovať zásady rovnosti strán sporu a zásady kontradiktórnosti. Pri odstraňovaní väd podania neprípustné je preferenčné zaobchádzanie, ktoré by bolo bezdôvodným zvýhodňovaním jednej strany sporu.

14. Súd ďalej považuje za žiaduce v rámci formulovania všeobecných východísk, ktoré mali vplyv na právny základ jeho rozhodovania o podaní žalobcu zvýrazniť, že samotná zákonná procesná úprava prešla v posledných rokoch podstatnými zmenami, ktoré mali dopad aj na posudzovanie náležitostí žaloby a odstraňovanie väd podaní, pričom novou procesnou úpravou reprezentovanou Civilným sporovým poriadkom účinným od 01.07.2016 zákonodarca zásadne, úmyselne a cielene zmenil koncepciu civilného procesu v tom zmysle, že zaviedol dôslednú koncentráciu procesu, zvýšil požiadavky na procesnú aktivitu sporových strán a tak samé strany sporu (nie súd) sú procesne zodpovedné za výsledok sporu a znášajú sankčné dôsledky svojej procesnej pasivity (na čo treba pamätať aj pri aplikácii judikatúry vychádzajúcej z procesného právneho stavu účinného do 30.06.2016).

15. Právnym predpisom ktorým sa v podmienkach SR riadilo civilné súdne konanie do 30.06.2016 bol Občiansky súdny poriadok (ďalej len „Osp“). Ten až do 31.8.2003 postup odstraňovania väd podania súdom a následky ich neodstránenia upravoval tak, že ak sa napriek výzve súdu podanie neopravilo alebo nedoplnilo a v konaní nebolo možné pre tento nedostatok pokračovať, súd konanie zastavil, pričom proti uzneseniu o zastavení konania nebolo v zmysle § 202 ods.3 písm. l) Občianskeho súdneho poriadku prípustné odvolanie a keďže išlo o prvostupňové rozhodnutie, nebolo prípustné ani dovolanie. Za účinnosti práve takejto, pre žalobcov veľmi prísnej právnej úpravy (ktorú neskôr sám zákonodarca označil za rozpornú s ústavou) boli vydané nálezy Ústavného súdu SR sp.zn. IV.ÚS 1/2002 a I. ÚS 139/2002, čo je pri korektnom a úplnom odkazovaní na ne v podmienkach súčasnej (podstatne zmenenej) procesnej právnej úpravy nevyhnutné spomenúť. Nehovoriac o tom, že nový procesný kódex na rozdiel od Občianskeho súdneho poriadku ako už bolo uvedené zaviedol úplne novú koncepciu konania, keď úplne opustil princíp materiálnej pravdy a zaviedol striktné princípy kontradiktórnosti sporového konania a prejednací princípy - zásady formálnej pravdy a jasne zvýšil nároky na kvalitu samotnej žaloby. Zákomom číslo 353/03 Z.z. bola zákonná úprava odstraňovania väd podania v Občianskom súdnom poriadku počnúc dňom 1.9.2003 zmenená tak, že ak účastník podanie neopravil alebo nedoplnil a pre uvedený nedostatok nebolo možné v konaní pokračovať, súd odmietal podanie, ktoré by mohlo byť podľa svojho obsahu návrhom na začatie konania. Proti uzneseniu o odmietnutí podania vzhľadom na zmenu § 202 ods.3 písm. l) O.s.p. už bolo odvolanie prípustné. Podľa dôvodovej správy k uvedenému zákonu táto zmena vyvolaná bola tým, že dovtedy platná právna úprava, na základe ktorej nebolo prípustné odvolanie proti uzneseniu súdu, ktorým zastavil konanie ak sa napriek výzve podanie neopravilo alebo nedoplnilo, bola v rozpore s ústavou. V praxi dochádzalo k situáciám, keď sudca zastavil konanie aj z dôvodov, ktoré nemali oporu v zákone. Posudzovanie otázky či účastník reagoval na doplnenie svojho podania podľa požiadaviek súdu v celom rozsahu môže byť poznačené subjektívnym názorom príslušného sudcu. Z uvedeného dôvodu zákonodarca zaviedol, aby v prípade, ak súd prvého stupňa považuje doplnenie návrhu za nedostatočné, rozhodol odvolací súd, ktorý uznesenie o odmietnutí potvrdí alebo zruší, ak doplnenie bude považovať za úplné. K ďalšej zmene zákonnej úpravy došlo na základe zákona č.428/2004 Z.z., a to zavedením možnosti, aby v prípade ak bolo podanie doplnené alebo opravené v celom rozsahu v súlade s uznesením ktorým bol podávateľ vyzvaný na odstránenie jeho väd najneskôr do uplynutia lehoty na podanie odvolania proti uzneseniu o odmietnutí podania, o odvolaní proti tomuto uzneseniu mohol rozhodnúť súd, ktorý ho vydal. Od účinnosti uvedeného zákona teda podávateľ podania má v podstate až 3 možnosti na správne, riadne, zákonu zodpovedajúce uvedenie všetkých náležitostí podania, čo platí aj v súčasnosti, keďže Civilný sporový poriadok v § 129 prevzal túto úpravu.

16. Podľa všeobecnej časti dôvodovej správy k novému Civilnému sporovému poriadku „Jedným z hlavných cieľov predkladateľa bolo zabezpečiť dôslednú koncentráciu procesu a dôležitou obsahovou zmenou, ktorá je spôsobilá prispieť k efektívnemu a rýchlemu konaniu, je i zvýšenie požiadaviek na procesnú aktivitu sporových strán, a s tým spojenú procesnú zodpovednosť so sankčnými dôsledkami v prípadoch procesnej pasivity. Pre prípad, že strana lehotu zmešká a úkon neurobí, stratí možnosť úkon urobiť neskôr (tzv. procesná preklúzia)“. Pokiaľ ide o zákonné náležitosti žaloby, nemožno prehliadnúť, že zatiaľ čo úprava v § 79 ods.1 Občianskeho súdneho poriadku uvádzala, že zo žaloby muselo byť zrejmé "čoho sa navrhovateľ domáha", nová právna úprava už žalobný návrh - petít - vyžaduje ako povinnú náležitosť žaloby. Civilný sporový poriadok teda v porovnaní s predošlým procesným predpisom zásadným zvýraznením kontradiktórnosti konania a zásady formálnej pravdy (viď napr. článok 8 a 9 základných princípov), výslovným zakotvením princípu koncentrácie konania, zákazom pre súd vykonávať dôkazy, ktoré strany nenavrhli, či výslovnou úpravou, že opísanie rozhodujúcich skutočností nemožno nahradiť odkazom na označené dôkazy (§ 132 ods.2), ako aj výslovným normatívnym zakotvením, že aj podstatná zmena alebo doplnenie rozhodujúcich skutočností tvrdených v žalobe je zmenou žaloby (§ 140 ods.2) jasne zvýšil nároky na „kvalitu žaloby“ a jej náležitého odôvodnenia v tom zmysle, že je nutné trvať na tom, aby už žaloba obsahovala dostatočné opísanie rozhodujúcich skutočností, aby petít žaloby logicky z nich vyplýval, neodporoval im, bol s nimi v súlade, aby žalovaný už pri doručení mu žaloby od začiatku jasne, určito a zrozumiteľne vedel čo a prečo sa od neho žiada, aby sa mohol riadne brániť voči uplatnenému nároku, keďže v zásade má na to k dispozícii len 2 písomné vyjadrenia (vyjadrenie k žalobe a duplika, viď § 167 CSP) a následne by súd vec mal rozhodnúť na jedinom pojednávaní (§ 179 ods.1 CSP). Aj znenie ust. § 138 CSP len potvrdzuje vysoké nároky na tvrdenia v žalobe a jej odôvodnenie, keďže tam uvedené predbežné právne posúdenie je možné len za predpokladu existencie skutočností tvrdených v žalobe.

17. V zásade teda platí, že všetky zákonom vyžadované náležitosti podania má toto obsahovať už v čase jeho doručenia na súd (vychádzajúc z § 2 zákona č.1/1993 Z.z. o zbierke zákonov Slovenskej republiky a tam obsiahnutej nevyvrátiteľnej domnienky o znalosti vyhlásených všeobecne záväzných právnych predpisov, teda že o všetkom, čo bolo v Zbierke zákonov uverejnené platí domnienka, že dňom uverejnenia sa stalo známym každému, koho sa to týka). Ak tomu tak nie je a podanie má vady ktoré bránia jeho prejednaniu, súd postupom podľa 129 ods.1 a 2 CSP vyzýva na opravu a doplnenie podania s povinnosťou riadne uviesť, v čom je podanie neúplné alebo nezrozumiteľné, ako ho treba doplniť alebo opraviť s poučením o možnosti podanie odmietnuť (druhá možnosť uviesť správne náležitosti podania). Ak sa tak nestane a pre nemožnosť pokračovať v konaní je podanie odmietnuté, jeho podávateľ má stále možnosť (v poradí tretiu) vady podania v súlade s výzvou súdu opraviť alebo doplniť najneskôr do uplynutia lehoty na podanie odvolania proti uzneseniu o odmietnutí podania, pričom v takom prípade súd, ktorý vydal uznesenie o odmietnutí podania o odvolaní proti uzneseniu o odmietnutí podania môže rozhodnúť sám, zrušiť uznesenie a pokračovať v konaní.

18. Nemožno tiež opomenúť, že zatiaľ čo žalobca v prípade odmietnutia jeho podania má možnosť podať opäť riadnu novú žalobu, žalovaný, ktorý by sa mal brániť voči neúplnej a nezrozumiteľnej žalobe možnosť ďalšieho konania nemá.

19. Ústavný súd SR v uznesení sp.zn. II.ÚS 258/05 uviedol, že súčasťou ustálenej judikatúry ústavného súdu sú rozhodnutia, ktorými ústavný súd prikazuje posudzovať žalobný návrh prísne, aby mohlo byť riadne rozhodnuté vo veci, ale nie prehnane formalisticky (IV. ÚS 1/02, I. ÚS 139/02, III. ÚS 180/02). V inom svojom rozhodnutí (viď Uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 372/2018 z 20. júna 2018) k odstraňovaniu väd podania súdom uviedol, že odstránenie väd podania zo strany súdu nie je inštitút, ktorý by mal slúžiť na odstránenie pochybení žalobcu, ktoré nebránia prejednaniu a rozhodnutiu vo veci. Jeho účelom ale nemôže byť ani „pomoc“ súdu adresovaná strane konania smerujúca k takej úprave jej postupu vo veci, aby bola v konaní úspešná.

20. Všetko vyššie uvedené možno teda zhrnúť tak, že postup súdu pri odstraňovaní väd podania musí byť taký, aby mu umožnil vyhnúť sa obidvom extrémom a excesom. Teda na jednej strane prepiatemu formalizmu a tým odopretiu práva na súdnu ochranu vo vzťahu k žalobcovi a na druhej strane porušeniu práva na súdnu ochranu žalovaného tým, že mu doručí nezrozumiteľnú, nejasnú žalobu, voči ktorej sa mu ukladá brániť hoci z nej nebude vôbec vedieť čo a prečo sa od neho chce. Súd musí rešpektovať ústavný princíp rovnosti účastníkov, nestrannosť súdu a s tým spojenú povinnosť súdu postupovať bez narušenia procesnej rovnováhy medzi stranami sporu. Súd nesmie opomenúť, že strany sporu majú v

konaní rovnaké postavenie spočívajúce v rovnakej miere možnosti uplatňovať prostriedky procesného útoku a procesnej obrany okrem prípadu, ak si povaha prejednávanej veci (spory s ochranou slabšej strany, čo nie je tento prípad) vyžaduje zvýšenú ochranu strany sporu s cieľom vyvažovať prirodzene nerovnovážne postavenie strán sporu (čl. 6 základných princípov CSP).

21. Nie všetky nedostatky podania sú nedostatkami, ktoré bránia v konaní pokračovať. Nedostatkami, ktoré bráni riadnemu pokračovaniu v konaní je však aj podľa rokmi ustálenej súdnej praxe vždy vada podania pre ktorú nie je zrejmé, čoho sa podávateľ domáha (podporne napr. Občianský súdny rád, komentár, I. díl, JUDr. Handl, JUDr. Rubeš, Praha 1985, strana 253). Keďže predmet sporu je vymedzený pomocou dvoch znakov, a to 1/ pomocou požadovaných účinkov súdneho rozhodnutia vyjadrených žalobným petitom a 2./ pomocou skutkového základu, na to, aby bolo zrejmé, čo je predmetom sporu musia byť splnené obidva znaky. Nestačí teda ak podanie obsahuje len petit, ktorý síce sám osebe bude perfektný, vykonateľný, určitý a zrozumiteľný, avšak bude k nemu absentovať opísanie rozhodujúcich skutočností, tak isto ako nestačí uviesť len rozhodujúce skutočnosti, ak k nim chýba petit, ktorý by z nich logicky vyplýval.

22. V zmysle § 127 ods. 1 v spojení s § 132 ods. 1 CSP obligatórnou náležitosťou žaloby je okrem iných nielen presné, určité a zrozumiteľné označenie, čo sa ňou sleduje a žalobný návrh, ale aj opísanie, ktorej veci sa návrh týka, resp. pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností, o ktoré sa tento návrh na rozhodnutie opiera (odôvodnenie petitu), ktorých opísanie je prejavom tzv. povinnosti tvrdenia, teda povinnosti substancovať (vytvoriť materiálny základ) svoje skutkové tvrdenia tak, aby na ich základe mohol súd rozhodnúť. Podľa rozhodnutia Ústavného súdu SR vo veci sp.zn. I.ÚS 192/2015 „tak ako súd nie je spôsobilý konať a rozhodnúť o podaní, z ktorého nevyplýva návrh na rozhodnutie (absencia petitu), rovnako nie je spôsobilý rozhodovať ani o navrhovanom petite, ak nie je náležite odôvodnený (absencia odôvodnenia), ktoré zložky návrhu, t. j. petit aj jeho odôvodnenie, je nevyhnutné vnímať a posudzovať v ich vzájomnom súzvuku a jednote ako zložky jednoliateho celku (návrhu na začatie konania). Pri posudzovaní náležitostí podania je ich splnenie potrebné posudzovať s prihliadnutím na znenie podania ako celku, ktorého jednotlivé elementy sa navzájom dopĺňajú. Avšak v prípade zistenia súdu o nejasnosti, neurčitosti alebo nezrozumiteľnosti podania, prípadne niektorej jeho zložky v kontexte celého podania, súd vyzve navrhovateľa, aby tieto nedostatky doplnil alebo opravil s poučením, že v prípade neodstránenia týchto nedostatkov, kvôli ktorým nebude môcť pokračovať v konaní o podaní, ktoré by podľa svojho obsahu mohlo byť návrhom na začatie konania, takéto podanie odmietne. Nepochybne presný, určitý a zrozumiteľný petit nie je vyjadrením iba formálnych náležitostí návrhu na začatie konania, ale je aj nevyhnutným predpokladom toho, aby súdne rozhodnutie bolo (z materiálneho hľadiska) vykonateľné a aby nastali právne účinky, ktoré navrhovateľ sledoval podaním návrhu na začatie konania, a motívy, dosiahnutie ktorých navrhovateľ vyjadril a zdôvodnil aj v odôvodnení svojho návrhu. Neúplnosť, nezrozumiteľnosť alebo nesprávnosť petitu, ktorý nekorešponduje so zvyškom návrhu, najmä s jeho odôvodnením, spravidla zakladá prvotnú nemožnosť súdu pokračovať v konaní, kým sa tento návrh neopraví alebo nedoplní, a to na základe výzvy konajúceho súdu“.

23. S poukazom na vyššie uvedené podľa názoru súdu v tu súdnej veci v podaní žalobcu (vo všetkých jeho častiach, vo vzťahu k všetkým nárokom) aj v jeho doplneniach absentujú už základné skutočnosti slúžiace k individualizácii, nezameniteľnosti nároku, teda tie skutočnosti, ktoré nie sú rozhodné pre unesenie bremena tvrdenia, ale pre samotné vymedzenie nároku žalobcu. Žalobca napríklad v podaní zo dňa 26.11.2019 doplnil petit žaloby o časť C (povinnosť žalovanej v 1.rade uhradiť mu nájomné), pričom však k tomu neuviedol absolútne žiadne rozhodujúce skutočnosti. Nijako tento nárok nezdôvodnil ani nešpecifikoval. Nie je zrejmé, prečo, na základe čoho, akého svojho konania či opomenutia mala by mu podľa neho platiť táto žalovaná nájomné, z akých okolností žalobca vyvodzuje jej „neoprávnené“ užívanie lesného pozemku, nie je vôbec zrejmé, na základe čoho požaduje „nájomné“ za výmeru pozemku práve X,XXXXX hektára, chýbajú absolútne základné skutočnosti na to, aby sa žalovaná k takému nároku mohla vôbec relevantne vyjadriť s poukazom na jej procesné práva a povinnosti a právo na spravodlivý proces v tomto kontradiktórnom konaní. To isté platí vo vzťahu k druhému žalovanému a požadovanému ospravedlneniu a náhrade nemajetkovej ujmy, čo žalobca odôvodnil len všeobecným konštatovaním o prekročení právomoci orgánu štátu a poukazom na všeobecné ustanovenie zákona o nesprávnom úradnom postupe bez toho, aby uviedol v čom konkrétne (aké konkrétne konanie, úkony) majú byť nesprávnym úradným postupom, na základe čoho mala mu vzniknúť ujma, k porušeniu akého práva žalobcu v súvislosti s tvrdeným nesprávnym úradným postupom došlo ak sám žalobca tvrdí, že všetci pôvodní spoluvlastníci (vrátane neho) stali sa vlastníkom inej, ešte väčšej výmery

pozemkov. Ako súd uviedol už v uznesení, ktorým vyzýval žalobcu na odstránenie väd podania, žaloba neobsahuje opísanie konkrétneho úradného postupu, či označenie konkrétneho rozhodnutia úradu, ktoré majú predstavovať prekročenie jeho právomoci. Nie je možné vôbec zistiť, aké sú skutkové dôvody jednotlivých uplatnených žalobných žiadostí (ospravedlnenie, nemajetková ujma). Keďže priamo zákon č.514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu pri výkone verejnej moci na ktorý sa žalobca len stroho a stručne odvolal jasne stanovuje (§ 16 ods.4 že pri uplatnení nároku na súde môže poškodený požadovať úhradu len v rozsahu nároku, ktorý bol predbežne prerokovaný, a z titulu, ktorý bol predbežne prerokovaný, potom niet pochyb, že na to, aby bolo možné posúdiť túto podmienku, už samotná žaloba musí obsahovať skutočnosti umožňujúce posúdiť tieto skutočnosti (totožnosť nároku a titulu), čo tu podanie (žaloba) žalobcu nespĺňa. Presné definovanie titulu náhrady škody pri žalobách o náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z.z. žalobcom je nevyhnutné z dôvodu, že podmienky pre úspešné uplatnenie nároku z tam uvedených jednotlivých titulov sú zásadne rozdielne. Problém nie je v tom, ak žalobca v žalobe nesprávne právne kvalifikuje svoj uplatnený nárok, teda ak uvedie, že uplatňuje náhradu škody za nesprávny úradný postup, hoci v skutočnosti zo žaloby by bolo zrejmé, že výsledkom daného postupu bolo nejaké rozhodnutie, a že teda ide o náhradu z titulu nezákonného rozhodnutia, dokonca vôbec v žalobe nemusí uviesť daný titul. Bezpodmienečne však musí v žalobe uviesť, opísať rozhodujúce skutočnosti, na základe ktorých súd (a následne aj žalovaný po doručení mu žaloby) bude vedieť, z akého titulu sa daný nárok uplatňuje, čo tu žalobca neurobil. Aj právna teória (viď napríklad komentár Wolters Kluwer k § 9 a § 16 zákona č.514/2003 Z.z., autor Róbert Jakubáč, rok 2016) uvádza, že v žalobe o náhradu škody je potrebné nesprávny úradný postup orgánu verejnej moci dostatočne konkretizovať s tým, že aj pri posúdení, či poškodený nárok na súde uplatnil v rozsahu a z titulu, ktorý bol predbežne prerokovaný, vychádza sa práve z opisu rozhodujúcich skutočností. Tento opis je dôležitý, lebo je zásadný rozdiel či ide o postup, alebo samotné rozhodnutie platné a záväzné pre účastníkov aj pre súdy (potom treba v žalobe uviesť, či bolo alebo nebolo zrušené). Nestačí len všeobecne poukázať na to, že orgány štátu nepostupovali v súlade so zákonom. Nesprávny úradný postup musí byť konkrétny a musí byť presne pomenovaná činnosť, ktorá mala byť v rozpore s ustanoveniami zákona. V prípade, že titul náhrady škody v súdnej veci má spočívať podľa žalobcu v nesprávnom úradnom postupe, bolo jeho úlohou tento nesprávny úradný postup konkretizovať. Žalobca bezpodmienečne bol povinný aspoň stručne, či laicky, nie zmätočne, ale určito a zrozumiteľne opísať rozhodujúce skutočnosti, ktoré by súdu (v zmysle zásady iura novit curia), ale aj žalovanému umožnili identifikovať, z akého právneho titulu sa vlastne v skutočnosti daný nárok, bez ohľadu na jeho označenie žalobcom uplatňuje, keďže to má zásadný vplyv na samotné skúmanie dôvodnosti nároku, včasnosti jeho uplatnenia a možnosť žalovaného tvrdeniami a dôkazmi sa proti takému nároku brániť. Žalobca mal možnosť obrátiť sa so žiadosťou o pomoc v tomto smere na advokáta, či centrum právnej pomoci tak, ako ho o tom súd riadne poučil.

24. Nedostatok náležitostí návrhu na začatie konania bráni vecnému prejednaniu návrhu a pokračovaniu v konaní, nakoľko podanie je neúplné, neurčité, nezrozumiteľné a nemožno bez ďalšieho určiť aký skutok má byť predmetom konania. Až následne je úlohou súdu skúmať, či platné právo umožňuje, aby na základe skutkového stavu tvrdeného žalobcom mohlo byť žalobe vyhovené. „Súd nie je orgán, ktorého úlohou je tvoriť skutkovú podstatu právneho problému a tak konštruovať spis zo skutkových a právnych útržkov označených účastníkom. Len riadnym spôsobom v žalobnom návrhu vymedzený predmet konania predstavuje dostatočne spôsobilý základ pre vecné prejednanie a rozhodnutie žaloby. Z podaní žalobcu súd nezistil, čoho sa žalobca konkrétne domáha a čo by mohlo byť predmetom tohto konania (uznesenie Krajského súdu v Prešove sp.zn.20Co/177/2018).

25. Zo žaloby musia byť bezpochyby zrejmé všetky rozhodujúce skutočnosti, o ktoré žalobca opiera svoje nároky prípadne aj s uvedeným odkazom na právny predpis vzhľadom k tomu, že súd rozhoduje na základe zisteného skutkového stavu podľa ust. § 215 ods. 1 CSP a je viazaný žalobným návrhom, teda žalobou v zmysle ust. § 216 ods. 1CSP. (uznesenie Krajského súdu v Prešove sp.zn.5Co/130/2018).

26. Súd dôsledne skúmal, či nie je možné pokračovať v konaní aspoň o časti podania žalobcu (aspoň o niektorom nároku), pričom dospel k záveru, že to možné nie je. Pokiaľ ide o tú časť podania žalobcu (vo vzťahu k navrhovanému výroku v časti A. petit), kde ten žiadal zrušiť listy vlastníctva č.XXXX, XXXX, XXXX Y. XXXX, Okres O., Obec: X. Q., Katastrálne územie X. Q. a určiť, že platný je list vlastníctva č.XXXX, tu bez akýchkoľvek pochybností podanie žalobcu ani po jeho doplnení nie je zrozumiteľné a určité, navrhovaný výrok nie je vykonateľný, o tejto časti podania žalobcu nemožno

konať a pokračovať. Nedostatkom podania v tejto časti je tak nezrozumiteľné a nedostatočné opísanie rozhodujúcich skutočností ako aj petit, ktorý je nevykonateľný, taký výrok nedá sa vykonať, naplniť, zapísať, všeobecný súd nemôže rušiť listy vlastníctva či správne rozhodnutia na základe ktorých sa vykonávajú zápisy k nehnuteľnostiam do katastra nehnuteľností. To môže len správny súd. Opísanie rozhodujúcich skutočností žalobcom neumožňuje určiť, aký nárok uplatňuje, čo presne má byť predmetom konania v tejto časti. V podaní žalobcu aj v jeho doplneniach absentuje zrozumiteľný opis skutočností, z ktorých by bolo jednoznačne zrejmé o čom a na akom podklade má súd v tejto časti rozhodnúť. Podanie je tu úplne nezrozumiteľné a neurčité. Sám žalobca na jednej strane tvrdí, že žiada zrušiť nové listy vlastníctva, určiť, že platný je starý list vlastníctva a starý stav, na druhej strane poukazuje na právny úkon (kúpu lesa od spoluvlastníčky P. D.) vykonaný už podľa nového zapísaného stavu, v podaní na jednej strane odvoláva sa na „ten les, ktorý bol do roku XXXX evidovaný na LVč. XXXX“ a na druhej strane v podaní zo dňa 26.11.2019 v súvislosti s lesom, ktorý kúpil od spoluvlastníčky podľa súčasného stavu hovorí, že kúpil od nej „les, ktorý je predmetom konania“. Podanie žalobcu vo vzťahu k výroku A je úplne nezrozumiteľné, neurčité tak pokiaľ ide o opísanie rozhodujúcich skutočností, ako aj petit, ktorý je nezrozumiteľný, neurčitý a nevykonateľný.

27. Súd plne poukazuje na svoje uznesenie zo dňa 16.9.2020 ktorým žalobcu vyzýval na odstránenie väd podania. Je na každom žalobcovi, aby jasne a zrozumiteľne formuloval žalobný návrh a aby ten vyplýval, nadväzoval a logicky súvisel s opisom rozhodujúcich skutočností žalobcom. Zákon neumožňuje ustúpiť od podmienky riadneho (v zmysle procesne spôsobilého na ďalšie konanie) žalobného návrhu ani v takých situáciách, kedy neschopnosť naformulovať riadny, zrozumiteľný a vykonateľný žalobný návrh je už z povahy veci spôsobená len tým, že už aktuálne objektívne nie je možné dosiahnuť to, čo žalobca zamýšľa, hoci by žalovať mohol niečo iné. Súdny nemôžu žalobcov poučovať, akým spôsobom by mali formulovať žalobný návrh, aby boli v konaní úspešní. Nemôže poskytovať ani poučenie o hmotnom práve. Civilné súdne konanie je ovládané zásadou iura novit curia, teda že súd pozná právo. Žalobca preto nie je povinný uplatnený nárok právne kvalifikovať, pretože právne kvalifikácia je vecou súdu, Musí však uviesť rozhodujúce skutočnosti, ktoré umožnia súdu, aby uplatnený nárok právne kvalifikoval (Najvyšší súd SR, sp.zn.5Cdo 196/2009). „Za žalobný nárok, teda predmet konania nemožno považovať iba žalobný návrh, ale aj jeho skutkové odôvodnenie, čo spolu so žalobným návrhom vymedzuje predmet žaloby“ (citované z Veľký komentár k Civilnému sporovému poriadku- Števec, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarčinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C.H.Beck, 2016, 487 s). Toto podanie žalobcu označené ako žaloba nespĺňa.

28. Z podania žalobcu v tejto časti vôbec nie je zrejmé, čo sa ním sleduje, čo má byť jeho predmetom, obsahom, aké právne následky sa ním sledujú, či žalobca, napádajúci postup správneho orgánu mienil ním iniciovať súdny prieskum postupu správneho orgánu, čo patrí do právomoci správneho súdnictva, alebo čoho sa ním vlastne domáha. Nie je zrejmé, k porušeniu akého práva žalobcu v súvislosti s prekročením právomoci ním označeného úradu malo dôjsť. Žaloba napriek výzve súdu (viď bod 1 výroku uznesenia zo dňa 16.09.2020) neobsahuje opísanie konkrétneho úradného postupu ani označenie konkrétneho úradného rozhodnutia tohto úradu, ktoré majú predstavovať prekročenie jeho právomoci.

29. Žalobca po výzve súdu a poučení vo svojich podaniach zo dňa 03.10.2020 na jednej strane výslovne uviedol, že jeho žaloba nie je správnu žalobou a že správny orgán (OPL OÚ Kežmarok) nemá v konaní podľa tejto žaloby žiadnu právomoc a nemá byť účastníkom tohto konania, a na druhej strane uviedol, že žiada o určenie neplatnosti každého úkonu (konkrétne takéto úkony, postup či rozhodnutia štátu ale nešpecifikoval), ktorým ho štát zbavil jeho väčšinového vlastníctva k lesnému pozemku podľa LV č.XXXX. Na jednej strane teda tvrdí, že nejde v tejto časti o správnu žalobu, že správny orgán nemá byť žalovaným (ako je to v prípade správnych žalôb), na druhej strane ale žiada preskúmať „platnosť“ úkonov štátu, čo je v zásade možné len v konaní o správnej žalobe. Súd nemôže z podania žalobcu v tejto časti proti vôli žalobcu „vyrobiť“ správnu žalobu, ale ani považovať podanie v tejto časti za civilnú žalobu, keďže nemá jej náležitosti. Aj nedostatok spočívajúci v tom, že z podania napriek výzve súdu nie je zrejmé, či ide o civilnú či správnu žalobu má za daných okolností následok v podobe nemožnosti pokračovať v konaní (civilnom či správnom) a odmietnuť podanie. Odstránenie nezrozumiteľnosti podania jeho náležitým a jednoznačným doplnením žalobcom tak vo vzťahu k časti A ako aj B ním navrhovaného výroku bolo tu nevyhnutné aj preto, lebo podľa ustálenej judikatúry (viď napr. nález Ústavného súdu SR sp.zn. II. ÚS 145/2019) okresný súd rozhodujúci o náhrade škody ani ako prejudiciálnu otázku nemôže skúmať zákonnosť právoplatného administratívneho rozhodnutia, a

o to menej preskúmavať jeho vecnú správnosť, t. j. či boli splnené hmotnoprávne podmienky podľa osobitných predpisov pre vydanie administratívneho aktu.

30. K otázke kompetenčných sporov medzi civilnými súdmi a správnymi súdmi a ich riešenia v podmienkach súčasnej, novej procesnej úpravy reprezentovanej novým Civilným sporovým poriadkom a Správnym súdnym poriadkom sa už vyjadrila aj odborná literatúra, podľa ktorej (citované z Števček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C.H.Beck, 2016, 118 s.) „Nemožno nechať bez povšimnutia, že niekedy je obťažné rozlíšiť, či vec patrí do civilného súdnictva alebo do správneho súdnictva. Civilný súd ako aj správny súd, ak podanie účastníka nie je celkom jasné, musí vždy odstrániť vady tohto podania tak, aby bolo zrejmé nad akúkoľvek pochybnosť, čo je predmetom konania (sporu) a či daná vec spadá pod civilné súdnictvo alebo správne súdnictvo. Vecnú príslušnosť súdu možno spoľahlivo posúdiť až na základe jasného, určitého a zrozumiteľného návrhu (žaloby) na začatie konania, podloženého relevantnými skutočnosťami a dôkazmi.“

31. Podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp.zn. 6Nds 15/2012 (ZSR 75/2014) až na základe jasného, určitého a zrozumiteľného návrhu na začatie konania, podloženého relevantnými skutočnosťami a dôkazmi, je možné posúdiť aj prípadnú vecnú príslušnosť súdu.

32. Aj z uznesenia Najvyššieho súdu (kompetenčného senátu) vo veci 1KO/19/2019 vyplýva, že či už sa účastník obráti na civilný alebo správny súd, ak sú pochybnosti, či predmetný vzťah má súkromnoprávny alebo administratívno-právny charakter a teda či konať má civilný alebo správny súd, je súd na ktorý sa účastník obráti povinný odstraňovať vady podania a až v prípade ich riadneho odstránenia možno vec postúpiť.

33. Podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp.zn.5 Nds 1/2012 pri skúmaní ktorý orgán má o veci rozhodnúť (či ide o vec patriacu na všeobecný súd) je potrebné rozlišovať medzi verejnoprávnym a súkromnoprávnym charakterom uplatneného nároku, pričom kritériom pre rozlíšenie vecí súkromnoprávných a vecí verejnoprávných v činnosti katastrálneho úradu nie je iba holý fakt, že vec sa týka vlastníckeho alebo iného vecného práva, ale titul, ktorý vedie k vyznačeniu práva v katastri nehnuteľností a s ním súvisiaca povaha úkonu, ktorým správa katastra vnáša údaje o vecných právach do katastrálneho operátu.

34. Podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5 Nds 1/2011 vzťah medzi navrhovateľom ako účastníkom pozemkových úprav a odporcom ako orgánom štátnej správy v oblasti pozemkových úprav je vzťahom verejnoprávnym vyplývajúcim zo zákona č.330/1991 Zb. a nemožno ho považovať za vzťah občianskoprávny. Na základe uvedeného Najvyšší súd dospel k záveru, že bez ohľadu na žalobný petit ako aj skutočnosť, že v správnom súdnictve nemožno vydať predbežné opatrenie daná vec nepatrí do všeobecného súdnictva ale patrí do súdnictva správneho.

35. Tu napriek snahe súdu odstrániť vadu podania v tejto časti žalobca vadu podania neodstránil, následkom čoho nemožno ani pokračovať v civilnom konaní, ani postúpiť vec príslušnému správne mu súdu alebo správne mu orgánu (čo žalobca ani nechce), preto podanie v tejto časti muselo byť odmietnuté. Neúplná žaloba žalobcu, ktorú sám označuje ako žalobu na určenie vlastníckeho práva, hoci nemá potrebné náležitosti takej žaloby neobsahuje odkaz na žiadne konkrétne rozhodnutie, či úkon správneho orgánu, k preskúmaniu ktorého by súd vec mohol postúpiť, ani ako prílohu neobsahuje žiadne rozhodnutie alebo opatrenie orgánu verejnej správy, žalobca v nej na žiadne konkrétne rozhodnutie alebo opatrenie neodkazuje, ani ho nezmieňuje, sám tvrdí, že žalovaným nemá byť príslušný správny orgán ale len štát a žalovaná v 1.rade, na druhej strane, v podaní zo dňa 22.06.2020 tvrdil, že žalovaná (neuviedol ktorá z dvoch žalovaných) mala by predložiť dôkaz o nadobudnutí vlastníctva. Žalobca teda len neurčito a nezrozumiteľne tvrdí, že žiada určiť neplatnosť každého úkonu štátu, ktorým ho zbavil väčšinového vlastníctva pozemku bez toho, aby daný úkon špecifikoval a konkretizoval a na druhej strane výslovne uviedol, že nechce podať správnu žalobu, nechce aby účastníkom konania bol správny orgán a že žiada zrušiť listy vlastníctva a určiť že platný je pôvodný list vlastníctva, čo robí jeho podanie napriek výzve súdu nezrozumiteľné, neurčité a takýto jeho petit nezrozumiteľný a nevykonateľný. Ak by súd poučil žalobcu ohľadne naformulovania správneho znenia petitu žaloby, a teda vymedzil inak predmet tohto konania, také poučenie by presiahlo poučovaciu povinnosť súdu (teraz § 160 CSP) a bolo by v rozpore so zásadou rovnosti účastníkov konania (Najvyšší súd SR, 6Cdo

125/2011). Súd aj tu poukazuje na Veľký komentár k Civilnému sporovému poriadku- Števíček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C.H.Beck, 2016, 599 s, cit „K zachovaniu „férovosti“ súdneho konania prispieva primárna nemožnosť súdu poučovať účastníka o jeho hmotnoprávných súvislostiach, ktoré vyplývajú z nestrannosti všeobecných súdov. Uvedené potom platí bez ohľadu na druh konania, či práva, o ktorých má byť rozhodované. V ústavnoprávnom meradle je potom súd povinný sa vyvarovať takých poučení, ktorými by ovplyvnil vzájomné procesné postavenie strán, prípadne zmenšil zodpovednosť samotnej strany za jeho procesný postup v konaní“. Preto súd nemal inú možnosť než podanie žalobcu v tejto časti odmietnuť. Súd si nemôže a nesmie za žalobcu domýšľať, aké právne účinky či aký súdny prieskum má vyvolať jeho podanie, ani ho opätovne vyzývať na odstránenie väd, keďže ich neodstránenie po výzve súdu je dôvodom na odmietnutie podania. Práve opačný postup súdu by mohol spôsobiť porušenie zásady rovnosti strán sporu a zásady kontradiktórnosti. Išlo by o preferenčné zaobchádzanie, ktoré by bolo bezdôvodným zvýhodňovaním jednej strany.

36. Podanie žalobcu v tejto časti, aj vzhľadom na nesúrodé a nezrozumiteľné opísanie rozhodujúcich skutočností je preto nezrozumiteľné, nie je zjavné, či má ísť o civilnú či správnu žalobu, ide o taký nedostatok, bez odstránenia ktorého nemožno v konaní pokračovať. Uvedené neumožňuje súdu ani len realizovať úkony v zmysle § 167 ods.2 CSP, nakoľko možnosť zaujať relevantné stanovisko k žalobe vyžaduje predovšetkým vedomosť, čo a prečo sa ňou vlastne žiada. Vzhľadom k tomu, že žalobca svoje podanie napriek výzve súdu nedoplnil tak, aby toto malo zákonom požadované náležitosti a bolo možné v konaní o ňom pokračovať, v súlade s ust. § 129 ods.3 CSP súd podanie žalobcu v tejto časti odmietol.

37. Z rovnakých dôvodov je podanie nezrozumiteľné aj pokiaľ ide o jeho časť smerujúcu k výroku „Súd určuje, že žalovaná Slovenská republika úkonom Okresného úradu Q. O., pozemkový a lesný odbor, T. Y. XX, XXX XX O. prekročila svoju právomoc, keď zrušila spoluvlastníctvo U. D. a žalovanej P. D.“

38. Žalobca nijako neoznačil príslušný úkon, ani neuviedol žiadne rozhodujúce skutočnosti a skutkové tvrdenia k takto požadovanému určeniu. Aj v tejto časti v konaní o podaní žalobcu nemožno pokračovať, navyše (súd uvádza len podporne) javí sa že by malo ísť o predbežnú otázku vo vzťahu k ďalším žalobcom žiadaným výrokom (náhrada škody zo strany štátu podľa zákona č.514/2003 Z.z.), hoci ju žalobca obsiahol (nevykonateľným a nezrozumiteľným spôsobom) priamo do požadovaného výroku rozhodnutia.

39. Žalobca v doterajších svojich podaniach neuviedol takmer žiadne rozhodujúce skutočnosti, väčšinu obsahu jeho podaní tvorí len petit bez opísania rozhodujúcich skutočností vo vzťahu k tomu ktorému uplatnenému nároku. Ak žalobca tvrdí, že mu nesprávnym úradným postupom určitého orgánu vznikla škoda, potom pre neho nemohol byť problém uviesť, o aké konkrétne konanie išlo, popísať aspoň úplne stručne a laicky toto konanie, kroky a postup ktoré ho sprevádzali, uviesť či bol jeho účastníkom alebo nebol (či mal byť), ak bol jeho účastníkom, či sa nejako bránil voči danému postupu, v čom malo spočívať prekročenie právomoci, ako sa malo prejavíť navonok a vo vzťahu k žalobcovi, či výsledkom daného úradného postupu bolo nejaké konkrétne rozhodnutie (vzhľadom na titul zápisu zmien v katastri nehnuteľností), či sa nejako bránil voči uvedenému rozhodnutiu, v čom konkrétne vidí svoju ujmu vzhľadom na pridelenie mu náhradných nehnuteľností. Nestačí, že samotný výrok podania pokiaľ ide o nemajetkovú ujmu je vykonateľný, lebo k nemu chýba potrebné opísanie rozhodujúcich skutočností, skutkové zdôvodnenie. Súd poukazuje na uznesenie Krajského súdu v Košiciach sp.zn.11Co/618/2013 podľa záverov ktorého neoznačenie konkrétneho konania v ktorom mala byť žalobcovi spôsobená škoda a nemajetková ujma nesprávnym úradným postupom má za následok, že nie je bez akýchkoľvek pochybností zjavné, z akých rozhodujúcich skutočností žalobca odvodzuje uplatnený nárok na náhradu škody a nemajetkovej ujmy podľa zák. č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a uvedený nedostatok návrhu (chýbajúce náležité opísanie rozhodujúcich skutočností) podľa názoru odvolacieho súdu je podstatnou vadou podania, ktorá neumožňuje súdu v konaní pokračovať.

40. Preto i keď v tej časti podania žalobcu, kde žiada od štátu zaplataenie nemajetkovej ujmy a od žalovanej v 1.rade zaplataenie nájomného samotný petit je vykonateľný, nemožno v konaní o ňom pokračovať pre absenciu opisu rozhodujúcich skutočností vo vzťahu k týmto výrokom. Nie je dostatočne konkretizovaný a individualizovaný ani základ, ani výška požadovanej nemajetkovej ujmy. Žalobca na jednej strane v súvislosti s výškou nároku poukazuje na § 17 ods.3 zákona č.514/2003 Z.z., ale absolútne

už neuvádza, na základe akých konkrétnych, jeho sa týkajúcich kritérií, následkov a dôvodov (v zákone sú uvedené pod písmenami a/ až d/) žiada takúto náhradu.

41. V podaní zo dňa 26.11.2019 žalobca uviedol ďalší navrhovaný výrok rozsudku (časť C.) ktorý neodôvodnil absolútne ničím. Skutkový obsah žaloby tu absolútne nie je premietnutý do žalobného návrhu (žalobného petitu), nie je s ním vo vzájomnom logickom prepojení. Žalobca neopísal zrozumiteľne a určito okolnosti, ktoré viedli k podaniu žaloby v tejto časti, neuviedol jednoznačne a konkrétne tvrdenia, z ktorých má vyplynúť oprávnenosť uplatneného nároku tak, aby súd mohol bez pochybností zistiť čoho a z akého dôvodu sa žalobca domáha, posúdiť procesné podmienky a aby mohol opísané skutočnosti a nároky podradiť pod konkrétnu hmotnoprávnu normu, pričom opísanie rozhodujúcich skutočností žalobcom malo byť jasné a zrozumiteľné, tak aby skutkový obsah žaloby bol premietnutý do žalobného návrhu (žalobného petitu) a bol s ním vo vzájomnom logickom prepojení. Súd v tejto súvislosti tak ako v uznesení ktorým žalobcu vyzýval k oprave a doplneniu podania opätovne poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp.zn.7Cdo 122/2011 z 28.5.2012 „skutkový obsah žaloby musí byť premietnutý do žalobného návrhu (žalobného petitu), musí s ním byť vo vzájomnom logickom prepojení; pokiaľ žalobkyňa v obsahu žaloby prezentovala určité tvrdenia k nehnuteľnosti, mal aj žalobný petít (žalobný návrh) obsahovať vymedzenie tej nehnuteľnosti, ku ktorej sa v súdnom konaní domáhala požadovaných určení; bez ďalšieho možno konštatovať, že pokiaľ tomu tak nebolo, bol tu zjavný nesúlad (najmä z hľadiska určítosti) medzi obsahom žaloby (prezentovanými skutkovými tvrdeniami) a žalobným petitom, ktorý sa súdy správne pokúšali odstrániť za súčinnosti žalobkyne.“

42. Podanie žalobcu je tak neúplné a nezrozumiteľné, pričom ide o také nedostatky, bez odstránenia ktorých nemožno v konaní pokračovať, a to v žiadnej jeho časti. Uvedené neumožňuje súdu ani len realizovať úkony v zmysle § 167 ods.2 CSP, nakoľko možnosť zaujať relevantné stanovisko k žalobe vyžaduje predovšetkým vedomosť, čo a prečo sa ňou vlastne žiada. Vzhľadom k tomu, že žalobca svoje podanie napriek výzve súdu uznesením zo dňa 16.9.2020 nedoplnil tak, aby toto malo zákonom požadované náležitosti a bolo možné v konaní o ňom pokračovať, súdu neostávalo iné, než v súlade s ust. § 129 ods. 3 CSP rozhodnúť tak, ako je uvedené vo výrokoch I až IV tohto uznesenia a toto podanie žalobcu v jednotlivých jeho (všetkých) samostatných častiach odmietnuť. Súd nie je orgánom moci zákonodarnej ale súdnej, zákon, jeho princípy a medze jeho výkladu netvorí, ale aplikuje ho. Podľa názoru súdu, ak by pokračoval v konaní o takom neúplnom a nezrozumiteľnom podaní, konal by nielen v rozpore so zákonom predpísanými náležitosťami žaloby a zákonodarcom zavedenými princípmi civilného sporového koncentrovaného a kontradiktórneho konania, ale aj v rozpore so zásadou rovnosti strán sporu, lebo uprel by žalovaným ich procesné práva, keďže znemožnil by im riadne sa brániť voči uplatnenému nároku, uvádzať skutočnosti a označiť dôkazy na svoju obranu, nakoľko z podania napriek výzve súdu na jeho opravu a doplnenie nie je zrejme čo a na základe čoho sa vlastne od nich (a prečo práve od nich) žiada.

43. Odmietnutie podania nebráni žalobcovi podať riadnu, novú žalobu so všetkými požadovanými náležitosťami. Súd žalobcu opätovne poučuje, že má právo dať sa zastúpiť advokátom, či obrátiť sa na advokáta za účelom kvalifikovanej právnej pomoci pri spísaní žaloby so všetkými zákonom predpísanými náležitosťami. Súd poučuje žalobcu tiež o práve žiadať Centrum právnej pomoci o ustanovenie advokáta.

44. O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 256 ods.1 CSP. Civilný sporový poriadok nemá osobitnú úpravu pre rozhodovanie o trovách konania v prípade, ak sa odmieta podanie. Keďže však v tomto prípade vzniká obdobná situácia ako pri zastavení konania, pretože vo veci sa meritórne nekoná, rozhodol súd o náhrade trov konania podľa ust. § 256 ods.1 CSP. Pre odmietnutie podania žalobcovi náhradu trov konania priznať nemožno a nakoľko žalovaným doposiaľ žiadne preukázateľné trovy konania nevznikli, súd nevyhradil rozhodnutie o ich výške samostatnému uzneseniu, nakoľko nebolo by v ňom o čom rozhodovať ale o nároku na náhradu trov konania priamo rozhodol tak, že náhradu trov tohto konania stranám sporu nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno podať odvolanie do 15 dní od dňa jeho doručenia na Okresný súd Kežmarok.

V odvolaní sa má uviesť ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, spisová značka konania, ďalej sa má uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané.

Odvolanie možno odôvodniť tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Podľa § 129 ods.4 CSP ak sa podanie opraví alebo doplní v celom rozsahu v súlade s výzvou podľa odseku 1 najneskôr do uplynutia lehoty na podanie odvolania proti uzneseniu o odmietnutí podania, o odvolaní proti tomuto uzneseniu môže rozhodnúť súd, ktorý ho vydal.